

Bon migdia a tothom

com que els pregons poden ser una mica pesats, aniré al gra.

Per què sóc jo la pregonera d'enguany? Qui sóc? Què he fet per ser aquí?

Doncs primer, perquè sóc una dona investigadora vinculada a una de les universitats del barri. Si. Perquè sóc dona. i a sobre m'agraden els números. Per això us en diré un parell d'interessants.

- Resulta que en 90 anys només hi ha hagut 5 dones pregoneres. **Semàfor Vermell.** Per igualar-ho cal que els pregons des d'ara fins al 2082 els facin dones. I m'agrada que un dels motius per triar-me sigui el meu gènere, ser dona. Perquè sense accions positives d'aquest tipus, quins referents donem a les generacions posteriors? Segur que hi han homes més ben preparats que jo per fer de pregonera, però en 70 anys no hi havia dones més ben preparades que molts dels pregoners? Accions positives de gènere JA!
- A més a més, preparant el pregó, he vist que només un 10% de noms de carrers del barri són amb noms de dona. I, per exemple, un d'ells, el Carrer Caballero, és en realitat carrer Dolors Caballero. O sigui, que pocs i a sobre amagats. **Semàfor vermellíssim.** Com per a sobre nombrar un carrer amb un altre il·lustre prohóm del Camp Nou. Que hi posin una gran jugadora cullera!

La visualització pública de les dones és el primer pas per a la igualtat efectiva. I l'abolició de les quotes masculines existents actualment una necessitat vital per trencar les barreres de cristall (o formigó en el cas de la universitat).

També sóc aquí per la meua vinculació amb la vida associativa del barri a través de l'Ateneu Popular de les Corts. El coneixeu? Doncs dels 10 anys que fa que visc al barri de forma permanent, 10 anys que fa que estic vinculada a una associació que treballa per la cultura popular i la creació de la consciència crítica en la vida cívica del barri. Però a més a més, aglutina altres associacions i fa de punt d'encontre de diferents sensibilitats al barri. Un barri, que per molt que ens ho repeteixi el boca orella popular, no és un barri ric. És un barri de persones treballadores i d'escoles públiques que són de qualitat, tot i que la deixadesa de l'administració deixi morir Ausiàs March. Per mandra. **O sigui que això és un verd per la qualitat de l'escola pública al barri i un vermell per la mort d'Ausiàs March!**

Ah! I sabeu què, l'Ateneu Popular fa 10 anys l'any vinent. Sobrevivint de manera autogestionada. **Això és un verd com una catedral!**

També sóc aquí perquè visc EL Barri i AL barri. Però cada vegada em sembla més que visc al camp del Barça. El Barça aporta coses positives al barri, segur, però ALERTA! Perquè la transformació de la zona propera al camp a l'alçada de travessera comença a ser preocupant. De la vorera mar de Comandante benítez a Carles III ja no queda cap botiga de barri. La de camises va ser una fruiteria, després un bicíng i ara una botiga de souvenirs. La llibreria Díaz de Santos ara es un bar. I la copisteria que encara resistia ja és una altra botiga de souvenirs. **Vermell per la deriva que agafa el barri i** atentes perquè això pot anar creixent.

I ja que parlo de transformacions, una obsessió fruit de la deformació d'origen com a enginyera de camins: sabíeu que la teoria diu que en un semàfor de vianants, la intermitència del verd ha de ser prou llarga perquè una persona de mobilitat reduïda pugui creuar, com a mínim des de la meitat del carrer'?? Doncs cada vegada menys. Superilles, si, però creuaments factibles i sense derrapar també!

Finalment, no seria aquí sense el suport de la Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes i Comissions de Festes de les Corts que, al cap i a la fi, és qui m'ha proposat. La Festa Major que avui comença no seria res sense la feina anònima que fan totes les persones que treballen en les diferents comissions. **Un verd gegant i** un aplaudiment! Perquè a través de l'enginyeria financera, i malgrat algunes traves de l'administració local, amb un 30% del pressupost subvencionat, tiren endavant concerts de l'orquestra Meravella, actuacions de circ, dinars populars i, sobretot una vida de barri que ens pot enorgullir a totes. I això és la cultura popular que tenim al barri. Una cultura popular amb majúscules. Que cal mimar i sobretot incentivar amb transparència en les subvencions, amb permisos que no es deneguen a última hora i amb suport tant del personal tècnic com del personal polític del districte. **Vermell per la discrecionalitat en les subvencions per al districte. Però és un vermell que esperem que passi a verd per a la festa major del 2018.**

Així doncs, ja sabeu perquè sóc aquí. Jo sóc l'Anna Muijal, però no és tant important qui sóc sinó què dic. Reivindico el pregó anònim, tot i que encomanar-me el pregó va ser una mica un embolic, i més tenint en compte la data. Demà, podeu fer el què vulgueu, però implicar-se en la societat que ens envolta és una exigència per mantenir una vida de barri activa. Per tant, acabo amb el lema de l'ateneu que diu que VIURE VOL DIR PRENDRE PARTIT.

Així que, parafrasejant l'Oriol Canals, QUE FLUEIXI LA FESTA MAJOR! (que tu tira la bitlla oriol canals)